

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce

Koordinální středisko transplantací, IČ: 71180397,
se sídlem Ruská 85, Praha 10,

proti

žalovanému

Odvolací finanční ředitelství,
se sídlem Masarykova 427/31, Brno,

v řízení o žalobě proti rozhodnutím žalovaného

ze dne 1. 4. 2016, č. j. 13864/16/5000-10470-702394,

ze dne 1. 4. 2016, č. j. 13863/16/5000-10470-702394,

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

takto:

- I. Rozhodnutí Finančního úřadu pro hlavní město Prahu ze dne 9. 3. 2015, č. j. 1552076/15/2000-31471-107747, a rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 4. 2016, č. j. 13864/16/5000-10470-702394, se zrušují a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Rozhodnutí Finančního úřadu pro hlavní město Prahu ze dne 9. 3. 2015, č. j. 1552076/15/2000-31471-107747, a rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 4. 2016, č. j. 13863/16/5000-10470-702394, se zrušují a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu nákladů řízení ve výši 6 000 Kč.

Odůvodnění:**I.****Základ sporu.**

- 1. Ministerstvo vnitra České republiky na základě žádostí žalobce o finanční podporu z Operačního programu lidské zdroje a zaměstnanost schválené dne 22. 10. 2010 vydalo Podmínky použití prostředků pro realizaci projektu registrační číslo CZ. 1.04/4.1.00/58.00005 (dále jen „podmínky“) s názvem projektu „Systém řízení lidských zdrojů Koordinačního střediska transplantací“ součástí podmínek byl Metodický pokyn pro zadávání zakázek z operačního programu lidské zdroje a zaměstnanost verze 1. 4. (dále jen „metodický pokyn“).
- 2. V podmínkách bylo stanoveno, že se poskytují prostředky ve výši maximálně 7 305 000 Kč z toho maximálně 6 209 250 Kč prostředků z kapitoly státního rozpočtu příjemce na předfinancování výdajů, které mají být kryty prostředky z rozpočtu Evropské unie tedy 85 % z celkových způsobilých výdajů projektů, maximálně 1 095 750 Kč ostatních prostředků kapitoly státního rozpočtu příjemce na část národního spolufinancování tedy 15 % z celkových způsobilých výdajů na realizaci projektu.
- 3. Se žalobcem byla Finančním úřadem pro hlavní město Prahu („dále jen správce daně“) zahájena dne 22. 7. 2014 daňová kontrola s cílem zjištění skutečností rozhodných pro případné stanovení odvodu za porušení rozpočtové kázně podle zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), (dále jen „zákon o rozpočtových pravidlech“), při použití prostředků státního rozpočtu České republiky a Evropského sociálního fondu na realizaci projektu.
- 4. V rámci daňové kontroly správce daně zjistil, že žalobce uskutečnil výběrové řízení k veřejné zakázce na služby s názvem „Výběrové řízení na dodavatele odborného

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

poradenství“ s předpokládanou hodnotou 5 416 667 Kč bez DPH. Předmětem výběrového řízení byl výběr dodavatele odborného poradenství pro realizaci projektu; cílem projektu bylo vytvoření a implementace efektivního systému řízení lidských zdrojů zadavatele v oblasti definování práv a povinností transplantačních dárcovských konzultantů v souladu s legislativou České republiky a Evropské unie.

5. Výzva k podání nabídek byla uveřejněna na www.esfcr.cz dne 4. 2. 2011. Nabídku na realizaci zakázky podala jako jediná společnost Processes, a.s.
6. V zadávací dokumentaci veřejné zakázky byla v odst. 5.1.4. „Technické kvalifikační předpoklady“ podle § 56 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 137/2006 Sb.“) stanovená mimo jiné povinnost uchazečů doložit, že realizoval minimálně jednu veřejnou zakázku financovanou z projektů Operačního programu lidské zdroje a zaměstnanost, oblast podpory 4.1. Tento požadavek nebyl pro výběr nejvhodnější nabídky nezbytný, neboť nesouvisel s předmětem plnění. Podle závěrů správce daně tak tato podmínka omezila účast potenciálních dodavatelů, kteří mohli nabídnout výhodnější podmínky pro plnění veřejné zakázky.
7. Postup žalobce shledal rozporným s § 6 zákona č. 137/2006 Sb., a konstatoval, že úhradou faktur dodavateli, který vzešel z výběrového řízení, u něhož nebyl dodržen postup odpovídající zásadě zákazu diskriminace, došlo k neoprávněnému použití peněžních prostředků státního rozpočtu a Národního fondu. Správce daně dospěl k závěru, že na straně žalobce došlo k porušení rozpočtové kázně podle § 44 odst. 1 písm. a) zákona o rozpočtových pravidlech ve výši 6 349 212 Kč.
8. Správce daně vydal platební výměr číslo 1552076/2015 na odvod za porušení rozpočtové kázně ze dne 9. 3. 2015, č. j. 1552076/15/2000-31471-107747, kterým žalobci vyměřil odvod do státního rozpočtu ve výši 952 382 Kč a platební výměr číslo 1552208/2015 na odvod za porušení rozpočtové kázně ze dne 9. 3. 2015, č. j. 1552208/15/2000-31471-107747, kterým vyměřil odvod do národního fondu ve výši 5 396 831 Kč.
9. Žalobce podal odvolání proti platebnímu výměru ze dne 9. 3. 2015, č. j. 1552208/15/2000-31471-107747, kterým mu správce daně vyměřil odvod do Národního fondu ve výši 5 396 831 Kč.
10. Napadeným rozhodnutím ze dne 1. 4. 2016, č. j. 13864/16/5000-10470-702394, žalovaný změnil platební výměr tak, že podle § 44 a odst. 4 písm. c) zákona o rozpočtových pravidlech vyměřil žalobci odvod do Národního fondu za porušení rozpočtové kázně ve výši 1 349 208 Kč.
11. Žalobce dále podal odvolání proti platebnímu výměru ze dne 9. 3. 2015, č. j. 1552076/15/2000-31471-107747, kterým žalobci vyměřil odvod do státního rozpočtu ve výši 952 382 Kč.
12. Napadeným rozhodnutím ze dne 1. 4. 2016, č. j. 13863/16/5000-10470-702394, žalovaný změnil platební výměr tak, že podle § 44 a odst. 4 písm. c) zákona o rozpočtových pravidlech vyměřil žalobci odvod do státního rozpočtu za porušení rozpočtové kázně ve výši 238 096 Kč.
13. Žalovaný dospěl k závěru, že žalobce rozpočtovou kázeň porušil, avšak svým jednáním neznemožnil hospodářskou soutěž a odvod do národního a státního rozpočtu stanovil v rozsahu 25%.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

14. V podané žalobě žalobce vznesl žalobní námitku překročení zákonem stanovené pravomoci ze strany správních orgánů.
15. Jak uvedl, důvodem vydání napadených platebních výměrů na odvod pro porušení rozpočtové kázně mělo být neoprávněné vynaložení rozpočtových prostředků z důvodu porušením zákona č. 137/2006 Sb. v intenzitě ovlivňující výběr nejvhodnější nabídky. Takové porušení je však správním deliktem ve smyslu § 120 a následující zákon. Podle § 99 daňového řádu si správce daně nemůže učinit úsudek o tom, zda byl spáchán trestný čin, přestupek nebo jiný správní delikt a kdo za něj odpovídá. Jediným orgánem, kterému je zákonem svěřena kompetence oblasti výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, je výhradně Úřad pro ochranu hospodářské soutěže; pouze tomuto orgánu tedy příslušelo rozhodovat o tom, zda došlo či nedošlo k porušení zákona č. 137/2006 Sb. Svým postupem správce daně rozšířil okruh kompetencí, které jsou mu svěřeny zákonem, a jednal v rozporu s principem restriktivního přístupu k uplatňování svěřené moci.
16. Ve druhé žalobní námitce žalobce polemizuje s hmotněprávním posouzením jeho postupu při zadávání veřejné zakázky, jak jej učinily správní orgány.
17. S odkazem na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 9. 3. 2016, č. j. 62Af 9/2015-79, žalobce namítl, že v případě porušení některého pravidla podle zákona č. 137/2006 Sb., které mohlo ovlivnit počet dodavatelů, kteří se o veřejnou zakázku ucházeli, naplnění znaku správního deliktu se může jevit jako pravděpodobné bez dalšího však nemůže jít o znak automaticky prokázaný. V průběhu správního řízení musí být vypořádána reálnost vlivu stanovené podmínky na výběr nejvhodnější nabídky. Tímto vypořádáním, jak žalobce argumentuje, však nemůže být tvrzení správce daně, že mohl existovat dodavatel, který byl od podání nabídky odrazen, a přitom byl schopen vyhovět požadavkům zadavatele lepším způsobem.
18. Žalobce namítl, že žalovaný se vůbec nezabýval intenzitou dopadů jednání žalobce jako zadavatele.
19. Žalobce trvá na tom, že sporný kvalifikační předpoklad (povinnost uchazečů doložit, že realizoval minimálně jednu veřejnou zakázku financovanou z projektů Operačního programu lidské zdroje a zaměstnanost, oblast podpory 4. 1.) odpovídal druhu a složitosti veřejné zakázky, tedy byl stanoven v souladu s § 56 a § 50 odst. 3 zákona č. 137/2006 Sb. pokud by tento požadavek nestanovil, vystavil by se žalobce riziku, že veřejnou zakázku získá subjekt bez odpovídajících zkušeností a v důsledku toho veřejná zakázka nebude řádně či včas realizována.
20. Žalobce podrobně osvětlil, že veřejná zakázka představovala klíčovou součást projektu spolu financovaného z Operačního programu lidské zdroje a zaměstnanost. Předmětem veřejné zakázky bylo z převážné části vytvoření systému řízení lidských zdrojů v oblasti zaměstnávání transplantačních dárcovských konzultantů a dále vytvoření systému školení a vzdělávání konzultantů. Nezbytným předpokladem vytvoření systému řízení a systému vzdělávání je mezi jinými analýza relevantního legislativního rámce. Tato analýza proto byla nedílnou součástí předmětu veřejné zakázky. Vedle analýzy specifické legislativní oblasti transplantací přitom analýza zahrnovala rovněž posouzení práv a povinností správních úřadů a jejich dopadu do systému řízení lidských zdrojů. Z těchto důvodů byla

pro realizaci veřejné zakázky jako nezbytný předpoklad jejich řádné realizace stanovena detailní znalost podmínek Operačního programu lidské zdroje a zaměstnanost, včetně znalosti pravidel způsobilosti výdajů či podmínek udržitelnosti projektů, jímž musely být výstupy veřejné zakázky přizpůsobeny. Žalobce musel při stanovení kvalifikačních předpokladů veřejné zakázky vycházet ze skutečnosti, že oblast podpory 4.1 je v rámci Operačního programu lidské zdroje a zaměstnanost specifická v tom smyslu, že způsobilými příjemci individuálních projektů v jejím rámci jsou správní úřady České republiky, včetně organizačních složek státu zřízených ústředními správními úřady.

21. Žalobce vytkl žalovanému, že nepřihlédl k jeho legitimním požadavkům, a problematiku kvalifikačních kritérií poměřuje pouze optikou obecného zákazu diskriminace podle § 6 zákona č. 137/2006 Sb., a pominul povinnost žalobce vymezit minimální úroveň kvalifikačních předpokladů odpovídajících druhu, rozsahu a složitosti předmětu plnění veřejné zakázky.
22. Žalobce trval na tom, že sporný předpoklad nebyl diskriminační. Jak uvedl, ze třinácti dodavatelů, kteří si vyzvedli zadávací dokumentaci, žádný ohledně kvalifikačního předpokladu nevznese námitky ani žádost o dodatečné informace.
23. Žalobce nakonec namítl nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí s tím, že žalovaný neodůvodnil, jak dospěl k závěru, že kvalifikační předpoklad omezil účast dalších subjektů na veřejné zakázce a v napadeném rozhodnutí nejsou vypořádány námitky žalobce uplatněné v daňovém řízení i v podaném odvolání.
24. Žalovaný setrval na svých stanoviscích, vyjádřených již v napadeném rozhodnutí.
25. Ohledně pravomoci orgánů finanční správy uvedl, že žalobci byl uložen odvod za porušení rozpočtové kázně podle zákona o rozpočtových pravidlech. Subjektem, který je kompetentní ke kontrole plnění podmínek poskytnutých dotací a k vyměření odvodu za porušení rozpočtové kázně a penále za prodlení s odvodem je podle zákona č. 456/2011 Sb., o Finanční správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon číslo 456/2011 Sb.“) ve spojení se zákonem o rozpočtových pravidlech příslušný finanční úřad v souladu s ustanovením § 44 a odst. 3 a odst. 9 rozpočtových pravidel. Odvod byl v tomto konkrétním případě uložen podle § 44 odst. 1 písm. a) rozpočtových pravidel ve spojení s § 139 a § 147 daňového řádu.
26. Jak žalovaný dále uvedl, podle § 99 odst. 2 daňového řádu si správce daně skutečně nemůže činit úsudek sám o tom, zda byl spáchán trestný čin, přestupek nebo jiný správní delikt. Zákaz vlastního úsudku správce daně platí pro věci deliktní a věci statusové a tento zákaz je bezvýjimečný, jestliže příslušné řízení ještě neskončilo, správce daně musí jeho výsledku vyčkat. Vázanost se nicméně vztahuje na pozitivní výrok o deliktu, včetně v něm uvedeného popisu skutku, naproti tomu správce daně není vázán zprošťujícím výrokem rozsudku, usnesení o zastavení trestního stíhání nebo obdobných rozhodnutí.
27. V projednávané věci nebylo Úřadem na ochranu hospodářské soutěže vydáno žádné pravomocné rozhodnutí či jiný právní akt. Správce daně realizoval vlastní kontrolní činnost a zjistil, že došlo k porušení § 6 zákona č. 137/2006 Sb. - zásady transparentnosti rovného zacházení a zákazu diskriminace, dospěl k závěru, že došlo k neoprávněnému použití peněžních prostředků ve smyslu § 3 písm. e) zákona o rozpočtových pravidlech a tím porušení rozpočtové kázně ve smyslu § 44 odst. 1 písm. a) zákona o rozpočtových pravidlech. Uložením povinnosti odvodu za porušení rozpočtové kázně správce daně

neuložil žalobci sankci, ale vyměřil odvod za porušení rozpočtové kázně, který stanovil povinnost vrátit do státního rozpočtu prostředky, které byly na realizaci daného projektu poskytnuty.

28. Ve věci samé uvedl, že žalobce v požadavcích na technické kvalifikační předpoklady požadoval splnění několika úzce vymezených technických kvalifikačních předpokladů; požadavek na doložení jedné zakázky financované z projektu Operační program lidské zdroje a zaměstnanost, oblast podpory 4.1 byl vzhledem k předmětu veřejné zakázky zjevně nepřiměřený.
29. Zaměření Operačního programu lidské zdroje a zaměstnanost v prioritní ose 4.1 není natolik specifické z pohledu odborného poradenství, že by uchazeč, který takovou zakázku dosud nerealizoval, nebyl schopen zajistit požadované plnění. Žalobce stanovil řadu dalších podmínek v zadávací dokumentaci, na základě nichž došlo k výběru uchazeče, jež by veřejnou zakázku mohl řádně realizovat. Žalovaný trval na tom, že postup žalobce nebyl souladný s právními předpisy, přičemž pochybení žalobce bylo závažné a základní zásady zadávání veřejných zakázek byly v projednávané věci porušeny. Při určení povinných odvodů do státního rozpočtu a národního fondu žalovaný zohlednil skutečnost, že žalobce nepostupoval v rámci provedeného výběrového řízení v souladu s podmínkami, avšak nedošlo ke znemožnění hospodářské soutěže, proto stanovil odvod ve výši 25 % z částky dotačních prostředků uhrazených dodavateli za provedené plnění.

III.

Posouzení žaloby

30. Městský soud v Praze (dále též jen jako „městský soud“, nebo jen „soud“) na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přezkoumal napadená rozhodnutí, včetně řízení, která jejich vydání předcházela. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
31. O skutkovém stavu nebylo mezi účastníky řízení sporu, rozhodné je právní posouzení uplatněných žalobních námitek.
32. Pokud jde o otázku pravomoci správce daně a žalovaného k nařízení odvodu do státního a národního rozpočtu, učinil městský soud následující závěr.
33. Podle § 44a odst. 1 písm. a) rozpočtových pravidel, *porušením rozpočtové kázně je neoprávněné použití peněžních prostředků státního rozpočtu a jiných peněžních prostředků státu.*
34. Podle § 44a odst. 1 písm. a) rozpočtových pravidel, *organizační složka státu, která porušila rozpočtovou kázeň, je povinna provést prostřednictvím místně příslušného finančního úřadu odvod za porušení rozpočtové kázně do a) státního rozpočtu, jestliže porušila rozpočtovou kázeň podle § 44 odst. 1 písm. a) tím, že neoprávněně použila peněžní prostředky státního rozpočtu podle § 44 odst. 2 písm. i),*
35. Z citovaného zákonného ustanovení vyplývá explicitně, že odvod za porušení rozpočtové kázně provádí organizační složka státu (jíž žalobce je) prostřednictvím místně příslušného finančního úřadu. V projednávané věci nade vši pochybnost byl Finanční úřad pro Prahu 1 oprávněn nařídít žalobci odvod do státního i národního rozpočtu a žalovaný byl daňovým

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

řádem nadán pravomocí rozhodnutí správce daně k odvolání žalobce přezkoumat. Prvá žalobní námitka je z toho důvodu lichá.

36. Pokud jde o namítanou nepřezkoumatelnost napadených rozhodnutí, Městský soud v Praze předně uvádí, že podle soudní praxe je rozhodnutí správního orgánu nepřezkoumatelné, pokud z něj soud nemůže zjistit, o čem bylo rozhodnuto, jak bylo rozhodnuto, nebo proč tak bylo rozhodnuto. Z odůvodnění musí plynout vztah mezi skutkovými zjištěními a úvahami při hodnocení důkazů na straně jedné a právními závěry na straně druhé. Pokud by tomu tak nebylo, rozhodnutí by bylo nepřezkoumatelným, neboť by nedávalo dostatečné záruky pro to, že nebylo vydáno v důsledku libovůle (srov. např. rozsudky NSS ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003 - 75, publ. pod č. 133/2004 Sb. NSS, ze dne 24. 9. 2003, č. j. 7 A 547/2002 - 24 a ze dne 21. 12. 2006, č. j. 2 As 37/2006 - 63, publ. pod č. 1112/2007 Sb. NSS). Zároveň judikatura dovodila, že nedostatečné odůvodnění správního rozhodnutí není důvodem pro zrušení tohoto rozhodnutí, pokud jsou skutkové údaje, z nichž správní orgán vycházel, obsahem správního spisu, a skutkové a právní úvahy správního orgánu, které vedly k vydání rozhodnutí, jsou ze spisu alespoň v základních rysech bez pochyb rekonstruovatelné. Účelem soudního přezkumu správních rozhodnutí totiž není lpění na formální dokonalosti správních rozhodnutí, ale účinná ochrana veřejných subjektivních práv adresátů veřejné správy. Klíčové tedy je, že soud může učinit úvahu o tom, zda je rozhodnutí správního orgánu po právní i skutkové stránce v souladu se zákonem (rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2007, č. j. 6 Ads 87/2006 - 36).
37. O rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost se jedná mimo jiné tehdy, když je jeho výrok v rozporu s odůvodněním nebo rozhodnutí vůbec neobsahuje právní závěry vyplývající z rozhodných skutkových okolností nebo jeho důvody nejsou ve vztahu k výroku jednoznačné (srov. přiměřeně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Azs 47/2003 - 130, též rozsudek č. j. 2 Ads 33/2003 - 78). Rovněž to je případ rozhodnutí, jehož odůvodnění nedává smysl, z něhož by vyplývaly skutkové a právní důvody, které vedly správní orgán k vydání rozhodnutí (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2003, č. j. 7 A 547/2002 - 24). Zároveň však platí, že povinnost řádného odůvodnění rozhodnutí nelze mechanicky ztotožňovat s povinností poskytnout podrobnou odpověď na každý jednotlivý argument uplatněný v žalobě (resp. správním rozhodnutí). Odpověď na základní námitky v sobě může v některých případech konzumovat i odpověď na námitky dílčí a související (srov. rozsudky NSS ze dne 14. 2. 2013 č. j. 7 As 79/2012-54, ze dne 29. 8. 2013 č. j. 7 As 182/2012-58 a ze dne 19. 2. 2014 č. j. 1 Afs 88/2013-66).
38. V podaných odvoláních žalobce vznesl řadu odvolacích námitek, které žalovaný srozumitelným a přezkoumatelným způsobem vypořádal. Z obou napadených rozhodnutí je seznatelné, z jakého skutkového stavu žalovaný vycházel, jaké ve věci učinil skutkové závěry a srozumitelné je i právní hodnocení, které následně ve věci učinil. I další ze žalobních námitek městský soud za opodstatněnou nepokládá.
39. Pro posouzení klíčové, zda stanovením podmínky doložit, že uchazeč realizoval minimálně jednu veřejnou zakázku financovanou z projektů Operačního programu lidské zdroje a zaměstnanost, oblast podpory 4. 1., žalobce jednal v rozporu s § 6 zákona č. 137/2006 Sb.
40. Podle § 6 odst. 1 zákona, *zadavatel je povinen při postupu podle tohoto zákona dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace.*

41. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 5. 2018, č. j. 2 Afs 375/2017 – 30, „při výkladu § 6 zákona č. 137/2006 Sb. („ZVZ“) je třeba respektovat objektivní smysl a účel tohoto ustanovení, plynoucí z jeho jazykového vyjádření, úmysl historického zákonodárce i celkový smysl a účel ZVZ jakožto komplexní právní úpravy zadávání veřejných zakázek. Smyslem a účelem ZVZ, vyjádřeným v obecné rovině právě ve zmíněném § 6, je docílit toho, že veřejné prostředky budou vynakládány účelně a hospodárně. Postupy podle ZVZ mají sloužit k naplňování tohoto účelu zejména tím, že okruh možných uchazečů o zakázky hrazené z veřejných prostředků bude co možná nejširší, aby dostatečně působil účinek konkurence, avšak zároveň může být na základě férových kritérií omezen za účelem přiměřené ochrany ekonomických zájmů zadavatele“.
42. Za diskriminační je třeba pokládat stanovení kritéria, které přímo vyloučí některého z uchazečů, jakož i případ, kdy zadavatel stanoví kritérium zdánlivě objektivní, které však ve svých důsledcích povede k nedůvodnému znevýhodnění některého uchazeče oproti jiným.
43. Samotná zákonná úprava se stanovením předpokladů, které okruh uchazečů omezují, nicméně počítá (§ 50 a násl. zákona č. 137/2006 Sb.). Taková úprava je důvodná, neboť by jistě nebylo namístě, aby se například v nyní projednávané věci o zakázku ucházely subjekty jako např. výrobce zákusků, či fitness trenér. Jinak řečeno, přímo zákonná úprava počítá s tím, že uchazeč o zakázku musí předem splňovat zákonem stanovené kvalifikační předpoklady a dále musí rovněž splnit podmínky, které pro konkrétní zakázku stanoví přímo zadavatel.
44. Podmínkou pro posouzení důvodnosti podané žaloby je, zda žalobcem stanovený požadavek, aby uchazeč realizoval minimálně jednu veřejnou zakázku financovanou z projektů Operačního programu lidské zdroje a zaměstnanost, oblast podpory 4. 1., umožnil účast co nejširšímu počtu uchazečů a zajistil tak dostatečně konkurenční prostředí, zároveň však, aby byly chráněny ekonomické zájmy žalobce – konkrétně zájem na řádném, včasném a bezproblémovém zajištění dodávky.
45. Žalovaný má za to, že již okolnost, že stanovenou podmínku splnil jediný dodavatel, dostatečně odůvodňuje závěr, že konkurenční prostředí ochráněno nebylo a z veřejné zakázky byli další uchazeči neoprávněně vyloučeni, ačkoli by možná mohli nabídnout lepší podmínky splnění zakázky.
46. Po žalovaném resp. správci daně nelze spravedlivě požadovat, aby zkoumal konkrétní možnosti potencionálních uchazečů a zjišťoval, jaké by bývaly byly jejich nabídky, pokud by v zadání veřejné zakázky podmínka realizace minimálně jedné veřejné zakázky financované z projektů Operačního programu lidské zdroje a zaměstnanost, oblast podpory 4. 1., nebyla stanovena. V tomto smyslu, jak již shora konstatoval, nemá Městský soud v Praze napadené rozhodnutí za nedostatečně odůvodněné a námitku žalobce, že ze strany žalovaného nejsou podány konkrétní, přezkoumatelné a individualizované závěry za důvodnou.
47. Argumentace žalovaného je postavena na tvrzení, že žalobce stanovil v zadání veřejné zakázky řadu dalších podmínek a kritérií, které stačily k naplnění podmínky ochrany ekonomických zájmů žalobce.
48. Z obsahu „Žádosti o finanční podporu z Operačního programu lidské zdroje a zaměstnanost“ se podává, že hlavními cíli projektu žalobce byly:

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

- Analýza „best practices“
 - Analýza legislativního rámce EU a ČR
 - Návrh a implementace systému řízení lidských zdrojů KST
49. Konkrétně analýza „best practices“ obsahovala: Analýzu užívání nově zaváděných a plánovaných způsobů a systémů managementu v oblasti řízení a realizace transplantací v relevantních zemích s důrazem na země Evropské unie a podoblast ŘLZ (pozn. soudu řízení lidských zdrojů), posouzení přenositelnosti vybraných best practices do prostředí České republiky z pohledu vhodnosti, proveditelnosti a analýzy souvisejících rizik.
50. Aktivita - analýza legislativního rámce EU a ČR, byla primárně zaměřena na vytvoření analýzy legislativního rámce Evropské unie České republiky, jak v oblasti transplantací, tak v oblasti ŘLZ a dalšími souvisejícími oblastmi. Aktivita měla obsahovat analýzu legislativního rámce Evropské unie pro oblast transplantací, včetně detailní analýzy předpisů nově vstupujících v platnost, analýzu relevantního legislativního rámce České republiky, zdravotnickou legislativu, pracovní právo, práva a povinnosti správních úřadů.
51. Aktivita - návrh nového systému řízení lidských zdrojů v KST měla být klíčovou aktivitou celého projektu. Důležité vstupy do této aktivity měly být poskytnuty z výstupů aktivit předchozích. Tato aktivita měla obsahovat posouzení potřebného počtu koordinátorů transplantací, stanovení optimálního organizačního zařazení koordinátorů transplantací a jejich rozmístění na území České republiky, nastavení optimálního průběhu procesů pro řízení koordinátorů transplantací ze strany KST a pro výkon jejich práce. Návrh procesních komunikačních a jiných vazeb mezi ústředím KST, koordinátory transplantací a externími subjekty, vytvoření popisu pracovních pozic a náplní práce koordinátorů transplantací i nastavení systému výkaznictví odvedených činností koordinátorů transplantací. Návrh systému hodnocení kvality práce koordinátorů transplantací, návrh systému odměňování koordinátorů transplantací, definování profesních a osobnostních předpokladů pro výkon činnosti koordinátora transplantací, návrh systému vzdělávání koordinátorů transplantací, doporučení optimálního způsobu výběru vhodných kandidátů na pozice koordinátorů transplantací, vytvoření interních směrnic KST, respektive revize dotčených předpisů souvisejících se zavedením pozic koordinátorů transplantací, definování dopadu vytvoření nové pozice koordinátorů transplantací externího prostředí, vypracování akčního plánu realizaci navržených změn.
52. Městský soud vyšel ze zjištění, že podle bodu 5.1.4. zadávací dokumentace (Technické a kvalifikační předpoklady podle § 56 zákona) vedle sporné podmínky (bod 1), že minimálně již jedna zakázka byla financována z projektů operační program lidských zdrojů a zaměstnanosti v oblasti podpory 4.1. žalobce požadoval, aby uchazeč doložil, že:
- 2) minimálně jedna zakázka spočívala v legislativní kompetenční analýze působnosti organizační složky státu,
 - 3) minimálně 2 zakázky byly realizovány za cenu nad 3 000 000 Kč,
 - 4) minimálně 3 další zakázky byly realizovány za cenu nad 1 000 000 Kč,
 - 5) minimálně 3 zakázky byly realizovány pro zadavatele z resortu zdravotnictví,
 - 6) minimálně u 2 zakázek byl zadavatelem ústřední správní úřad,
 - 7) minimálně u 2 dalších zakázek byla zadavatelem organizační složka státu.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

53. Jak vidno, žalobce v zadávací dokumentaci stanovil, přísná a podrobná kritéria, z nichž každé bylo způsobilé vyloučit účast určitých zájemců a v důsledku toho zúžit konkurenční prostředí. Městský soud pokládá nastavení kritérií za souladné se zákonem a důvodné. Ve věci se jednalo o nemalé finanční prostředky, které žalobce hodlal využít na realizaci komplexního, sofistikovaného a z hlediska činnosti žalobce i ojedinělého projektu.
54. Závěr žalovaného, že právě kritérium pod bodem 1) má diskriminační povahu a ostatní stanovené podmínky nikoli, je chybný. Podmínka, aby uchazeč realizoval alespoň jednu zakázku financovanou z projektů Operační program lidských zdrojů a zaměstnanosti v oblasti podpory 4.1. je integrální součástí celého zadání a její smysl vyplývá právě z kontextu ostatních kritérií.
55. Žalobce cílil na uchazeče, který prokáže, že je schopen realizovat zakázky ve finanční výši odpovídající schválené dotaci, má zkušenosti s činností pro subjekty veřejné správy, orientuje se speciálně v oblasti zdravotního práva a rovně má zkušenost se samotným Operačním programem lidských zdrojů a zaměstnanosti, konkrétně v oblasti podpory 4. 1.
56. Sporné kritérium není svou povahou diskriminační, nevede k narušení konkurenčního prostředí a nebylo možné je nahradit stanovením smluvních podmínek. Stanovená podmínka není nepřiměřená rozsahu a povaze veřejné zakázky, ale v kontextu ostatních předpokladů, umožňuje uchazeči zvážit, zda po stránce odborné, personální i technologické bude schopen zakázku podle zadání žalobce realizovat.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

57. Městský soud v Praze dospěl k závěru, že žaloba je důvodná a zrušil podle § 78 odst. 7 s.ř.s. obě napadená rozhodnutí. Jelikož i obě předcházející rozhodnutí správce daně jsou zatížena nezákonností, městský soud přistoupil i k jejich zrušení. Bude na žalovaném, aby v novém řízení rozhodl o právech a povinnostech žalobce v souladu s právním posouzením věci, tak jak bylo městským soudem učiněno.
58. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. ve věci úspěšnému žalobci přiznal právo na náhradu nákladů řízení, které představují zaplacený soudní poplatek 2 x 3 000 Kč

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 10. června 2020

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu